अनातप *a.* Free from or devoid of heat or the blaze of the sun, not exposed to heat, cool, shady; वाञ्छन्देशमनातपं विधिवशात्तालस्य मूलं गतः Bh. 2. 90. **–पः** Coolness, shade.

अनातुर *a.* 1 Not eager, indifferent; अनातुरोत्कण्ठितयोः प्रसिध्यता समागमेनापि रतिर्व मां प्रति। v. l. for अनादर M. 3. 15. –2 Not fatigued, unwearied; भेजे धर्ममनातुरः R. 1. 21. –3 Not ill or diseased, well, healthy, in good health; अनातुरः सप्तरात्रमवकीर्णिव्रतं चरेत् Ms. 2. 187; 4. 144.

अनात्मन् *a.* [न. ब.] 1 Destitute of spirit or mind. –2 Not spiritual, corporeal. –3 One who has not restrained his self; अनात्मनस्तु शत्रुत्वे वर्तेतात्मैव शत्रुवत् Bg. 6. 6. –*m.* [अप्रशस्तो भिन्नो वा आत्मा न. त.] Not self, another, something different from आत्मन् (spirit or soul) *i. e.* the perishable body; अप्राप्तः प्राप्यते योऽयमत्यन्तं त्यज्यतेऽथवा। जानीयात्तमनात्मानं बुद्बुधन्तं वपुरादिकम्॥ अनात्मन्यात्मबुद्धिर्या साऽविद्या परिकीर्तिता॥ **–Comp. –ज्ञ,** वेदिन् *a.* 1 devoid of spiritual knowledge or true wisdom. –2 not knowing oneself, foolish, silly; मा तावदनात्मज्ञे Ś. 6; कथं कार्यविनिमयेन व्यवहरति मयि °ज्ञः M. 1; स्फुटमापदां पदमनात्मवेदिता Śi. 15. 22. **–प्रत्यवेक्षा** reflection that there is no spirit or soul (with Buddhists). **–संपन्न** *a.* foolish, destitute of qualities (of the soul) not self-possessed; न त्वेवानात्मसंपन्नाद् वृत्तिमीहेत पण्डितः Pt. 1. 49.

अनात्मक *a.* [नास्ति आत्मा स्थिरो यत्र] Unreal, transitory, of an unenduring character, an epithet (with Buddhists) for the world.

अनात्मनीन *a.* Not adapted to, or for the benefit of, self; disinterested.

अनात्मवत् *a.* [आत्मा वश्यत्वेन नास्त्यस्य] Not self-possessed; having no control over the senses; अनात्मवन्तः पशुवद् भुञ्जते येऽप्रमाणतः Suśr.

अनात्म्य *a.* [आत्मनः इदं आत्म्यं शरीरम् न. ब.] Impersonal, incorporeal (अशरीर). **–त्म्यम्** Want of affection for one's own family. Pride of the possession of body &c. ते यद्यनुत्पादितदोषदृष्ट्यो बलीयसानात्म्यमदेन मन्युना Bhāg. 4. 3. 16; 4. 4. 29.

अनात्यन्तिक *a.* 1 Not constant or perpetual, not final. –2 Intermittent, recurrent.

अनाथ *a.* [न. ब.] Helpless, poor, forlorn, parentless, orphan (as a child); widowed (as a wife); having no master or natural protector, without a protector in general; नाथवन्तस्त्वया लोकास्त्वमनाथा विपत्स्यसे U. 1. 43; R. 12. 12. **–थम्** Ved. Helplessness. किं भ्रातासद्यदनाथं भवाति। Rv. 10. 10. 11. **–Comp. –पिण्डदः, –पिण्डिकः** 'giver of food to the poor', N. of a merchant in whose garden Buddha Gautama used to instruct his pupils. **–सभा** a poor-house.

अनादर *a.* [न. ब.] Showing no respect, indifferent, calm, regardless; M. 3. 15. **–रः** [न. त.] 1 Disregard, disrespect, disdain, contempt; षष्ठी चानादरे P. II. 3. 38, मन्यकर्मण्यनादरे विभाषाऽप्राणिषु 17. –2 Ease, facility (one of the senses of आदर being 'effort or care', see the word); °खण्डितशङ्करशरासनः U. 1 (perhaps also 'without any respect for the bow of the great god'); अनादरोपात्तधृतैकसायकम् Ki. 14. 36.

अनादरणम् Disrespectful conduct, neglect.

अनादरिन् *a.* Disrespectful, irreverent.

अनादि *a.* [आदिः कारणं पूर्वकालो वा नास्ति यस्य सः] Having no beginning, eternal, existing from eternity, epithet of परमेश्वर; जगदादिरनादिस्त्वम् Ku. 2. 9; अनादिरादिर्गोविन्दः सर्वकारणकारणम्; also of हिरण्यगर्भ. **–Comp. –अनन्त, –अन्त** *a.* without beginning and end; eternal. (**–अन्तः**) N. of Śiva. **–निधन** *a.* having neither beginning nor end, eternal. **–मध्यान्त** *a.* having no beginning, middle or end; eternal.

अनादिता–त्वम् State of having no beginning.

अनादिमत् *a.* Not produced or effected, having no beginning.

अनादीनव *a.* Faultless; यद्वासुदेवेनादीनमनादीनवमीरितम् Śi. 2. 22.

अनादृत *a.* 1 Disrespected, despised; अनादृतास्तु यस्यैते सर्वास्तस्याफलाः क्रियाः Ms. 2. 234; °सत्कार not accepting the hospitality. –2 Not careful, regardless of, indifferent to; अनादृतस्यामरसायकेष्वपि Ki. 14. 10. **–तम्** Disrespect, contempt.

अनादेय *a.* Not fit to be taken, unacceptable; inadmissible; अनादेयस्य चादानादादेयस्य च वर्जनात् Ms. 8. 171.

अनादेशः Absence of direction or command. **–Comp. –कर** *a.* doing what is not commanded; or (अनु-आ-देश-कर) not doing what is ordered.

अनाद्य *a.* 1 = अनादि q. v. –2 Not eatable; what ought not to be eaten.

अनाधार *a.* Without support, an epithet applicable, according to the Naiyāyikas, to eternal objects only (such as sky), or to Brahman according to the Vedāntins.

अनाधि *a.* 1 Without mental pain or anxiety; धनुर्विज्यमनाधिरुपाददे R. 9. 54.

अनाधृष् *a.* Ved. Not checking or not being checked. Av. 6. 21. 2.

अनाधृष्ट–ष्य *a.* 1 Invincible, unchecked, irresistible. तमादित्यमिवोद्यन्तमनाधृष्यं महाबलम् Mb. 5. 179. 11. –2 Perfect, unimpaired.

अनानुकृत्य *a.* Ved. Inimitable, unparalleled; अनानुकृत्यमपुनश्चकार Rv. 10. 68. 10; 112. 5.

अनानुद *a.* Ved. [अनु ददाति; दा–क न. त., पृ. दीर्घः] Unsurpassed in giving (अतुल्यदातृ). अनानुदो वृषभो Rv. 2. 23. 11.